

Першу частину книги видали українці Америки ще в 1915 році, але й сьогодні вона є дуже потрібною, щоб схаменути і протверезити людей.

У другій частині подаємо цікаву науку, яка свідчить про те, що чекає грішника після смерти.

* * *

Не дивуйся з того, що є люди, які кидають світ заради Бога, а дивуйся з того, що є люди, які кидають Бога задля світу.

ЗМІСТ

ЛИСТ ШИНКАРЯ ДО ЛЮЦИПЕРА	3
ВІДПОВІДЬ ЛЮЦИПЕРА.....	7
ПРО АЛКОГОЛІЗМ	13
РОЗЛУКА З ЧАРКОЮ.....	29
МАТЮКИ	32
ЧИ Є ГРІХОМ КУРИТИ?	37
А ДЕ БУДЕ ТВОЯ ДУША?.....	39
СТРАШНО ВПАСТИ В РУКИ БОГА ЖИВОГО!	41
МОЛИТВА ДЛЯ ПРОСВІТЛЕННЯ РОЗУМУ	48

ЛИСТ ШИНКАРЯ ДО ЛЮЦИПЕРА

Повідомляю Люципера і весь пекельний табір, що я відкрив склад з різними напоями: вином, пивом і горілкою, і так штучно зумів заправити суміш, що хто тільки раз покуштує цього трунку, то він не покине його і лиш в нім буде знаходити насолоду. Отже, ціль моя, щоби залучити до напою якнайбільше людей і забрати від них все, що вони мають: гроші, худобу, поле та все інше. Тож конечно треба, щоб вони якнайчисленніше заходили до мого складу. А твоя річ робити, щоб вони чинили проступки, та грішили перед Богом, після чого тіла і душі діставалися б в твої руки. Я вважаю, що нам треба об'єднатися разом і справа піде легко, як по маслу; для цього необхідно нам укласти угоду.

Так, передусім ти до мене провадь молодь, а я постараюсь так збунтувати їх, щоб не хотіли слухати своїх родичів та щоб не йшли за кличем моралі і добрих справ, а щоби плекали в собі упадок чести і святости та творили собою найпоганіші збори людей і найгірший переступ закону Божого. Це перша і найважливіша точка.

Як нам тільки вдасться заманити цю вер-

ству до пияцтва, то певно скористаємо з того я і ти. Бо в чім полягає найбільша вага людського розвитку, як не в молоді? Молодь треба конче зіпсувати, бо вона немов підвалина під будинком, а тоді підупаде весь людський рід морально і духовно. Вони тоді не будуть коритися старшим людям і науки Христової не будуть слухати. Святість і добрі звичаї вони кинуть об землю і в них не буде нічого. Мізерія і глупота, – от що буде. До церкви ходити не будуть. Коли буде правитися слово найбільш урочисте, богослужіння, тоді вони будуть грати в карти, будуть співати скверні пісні та приговорювати пусті слова, від яких соромно християнському родові; словом, таке чинитимуть, що лиш послідне та нікчемне.

Біблія в них не буде цінною книжкою, а книжки, переповнені глупотою, будуть в них насолодою. Зле діло в них буде – добре, а добре – зло. Чесність буде в них – підлотою, а підлота – чеснотою. Вони вхопляться останнього. За той предмет візьмуться, що й погубить їх. Деморалізація, як тісто на дріжджах, ростиме, доми розпусти і обманства залучать до себе більшість людства. Вони відцураються своєї рідні, батьків і матерів, братів і сестер,

будуть їх встидатися. Своє рідне їм обридне, а чужого не осягнуть; – лишаться ні на цім, ні на тім. Це буде причина мого трунку! А коли так поступлять змолоду, то, без сумніву, і на старість так чинитимуть, і нарешті всі вони у твоїй пащі опиняться через заслуги своїх злих діл.

Родичі через злий поступ дітей впадуть у смуток і також будуть приходити до мого складу, щоби напитися трунку, а котрі б хотіли тверезо жити, то тих ти намовляй, щоби приходили до мене. Я до них як брат заговорю, прихильно заманю солодкими словами, вдам перед ними, що я їх приятель і так залучимо цілі маси людства. Мій напій не тільки забере від них гроші, поле і весь їхній заробіток, а зупинить також все те, що прямує до всякої доброї мети – до просвітнього розвою. Всякий моральний розвиток – це колода на нашім поширенню деморалізації, але в цей спосіб він буде приспаний в них.

Про школи їм буде байдуже; вона буде першим і найбільшим ворогом в їхніх очах. Церкви їм тоді не буде треба. Скажуть, що без неї буде їм добре, попи її видумали, – так скажуть. Читальні або інші добрі заклади їм і на думці не будуть. Їхні діти будуть рости

без науки, а про домашнє виховання вони і поняття не будуть мати, бо родичам буде байдуже, чи діти мають домашню науку. Вони будуть обкидатися в хаті безсоромно гидкими словами в присутності дітей, котрі це безумовно переймуть.

Весілля, хрестини, празники чи інші свята, все буде відбуватися з напоями. Я певен того, що навіть родичі малим дітям при грудях даватимуть пити. А коли би якась особа не хотіла пити, а жила би тверезо і навчала добре своїх дітей, і як ти не зможеш схилити її на нашу сторону, то намовляй тих людей, що п'ють, аби ті їх підмовляли. Не поминай причинитися намовою навіть і вчених людей, щоби і вони пили. Судовим і всяким іншим ученим нехай запахне також чарка, бо нижчі класи людей на них дивитимуться і будуть брати собі з них приклад, тож коло них, на мою думку, працюй.

Коли вже більшість людей питиме, то я збагачусь їхніми маєтками, а ти – ділами, які вони чинитимуть, бо знаєш, що по тверезому гріха не вчинять вони стільки, як по п'яному, – і хоч що кажи, то дорога до твого царства мусить бути всипана гріхами, а пияцтво, як сам знаєш, закінчується вбивством,

грабіжництвом, злодійством, обманом і прелюбодійством. Звичайно, на тім закінчиться, що приводить до гріха, а гріх це твої овочі, без котрих ти не маєш найменшого права на людей. Тож працюймо спільно, а користь буде також спільна для нас обох. Очікую з нетерпінням на відповідь у справі допомоги при залученні людей в наші сіті.

З повагою – Власник складу напоїв

ВІДПОВІДЬ ЛЮЦИПЕРА

Доброзичливий приятелю і дораднику мій, при зміцненню мого пекельного царства і наповнення пропасти огненної людськими душами! В ім'я нашого начальства щодо єдності і спільної праці, щоб заволодіти нам усім людським родом, дозволю собі сказати цим кілька слів на твою пропозицію і кілька моїх поглядів у справі заманювання людей в наші сіті.

Зі щирого серця і радії душі погоджуюсь з твоїми поглядами і пропозиціями в цій справі, бо чимало вже спостерігав я за людиною, яка би була склонної вдачі, такої саме як ти, щоби так хитро вміла придумати способи, щоб ловити людей, – і не міг знайти. Дій-

сно, твій трунок є причиною всього злочину й упадку моралі та духовного життя. Я і сам гонився думками як голодний вовк з роззявленою пащею за здобиччю і не міг нічого придумати, що було би згубою для людей, і всі мої заходи не принесли великого успіху.

У справі злочинів я висилав демона, – найхитрішого чортяку, найкращого з нашого табору, щоби підмовляв людей до вбивств. І зумів немало осягнути таким чином людських душ, але все-таки не годен був зіпсувати цілого загалу. Рівночасно висилав я демона, щоби позбавити людей чести, а завести розпусту і ненависть та щоби він змів з лиця землі людську мораль взагалі. Цей так само зробив багато беззаконня між людьми. Він підмовив молодців, що звели з дороги чесних, невинних дівчат і знівечили їх, але не всіх. І хоч вони були без чести, все-таки не загинули з гріхом духовним, а то через ласку Христа, мого найбільшого ворога, – тому що були тверезими і каялися та стали ревними послідовниками Його царства.

На це я не звертав дуже уваги, що люди не всі попали в гріх, але все-таки висилав невпинно демона, щоби підмовляв людей до заздрости земних скарбів, і навіть сам він в

золоті їм з'являвся. Одначе і це ще не принесло повних успіхів. Правда, люди зненавиділи одні других задля маєтків, бо всякий хотів мати більше ніж другий. Господь за те, що вони зненавиділи одні других, зіслав на них кару. Взялась між людьми зараза, вибухла війна, до того ще й голод наступив. Люди цього страшились і почали про поміч вдаватися до Бога. Погинуло немало на війні, але не всі вони впали в огненний ад, а тільки ті, що не хотіли каятися, отже, небо так багато зискало як пекло, а може, й більше.

Внаслідок невдач у моїх намірах, щоби здобути собі більше царство від Бога, серце моє почало холодніти, бо бачу в тім можливість упадку мого царства взагалі. Ця невдача лежить власне в поступі Євангелія. Ця книжка, таки очевидно, рве з моїх рук багато людських душ. Якби мені якимсь чином можна би її дістати в руки, так би я їй зробив кінець в цю ж мить, та не можна дістати ніяким способом, бо в ній містяться багато невичерпних Божих правд, до котрих бідній чортяці ані руш дістатися. Там щось святе на цілий світ міститься.

Однак я духом не падаю. Пробиував не раз обачно приложити своїх різних заходів до

праці, щоби загорнути під себе все людство, то й тепер із тобою почну спілку дуже радо. І правду кажу, що коли я твій лист прочитав, то не знав, чи то ява чи сон; з радости, яке я щастя можу зробити з тобою. Я з радощів як крикнув, то яка була нечисть в пеклі, зараз же прибігла на той голос до мене. Ми одногосно ухвалили, що з тобою як один будемо працювати враз. Скільки-то через це пияцтво наше пекло може побільшати людськими душами. Хоч не мав я сам реклами до цього часу, а признаю тобі повну рацію, що горілка та інші міцні напої приводять більше людей до гріха, ніж всі мої дотеперішні заходи разом взяті. Правду-то говорять: тож я з невимовним бажанням віднині стаю твоїм спільником у цій справі. І коли ми обоє прикладемо наші зусилля, то люди над міру будуть чинити зло і ми тоді повністю заволодіємо над ними і ніхто не вирве їх із наших рук.

Мій приятелю! Щоб ти не стратив, я не тільки буду працювати зі своїм табором, а навіть по змозі дам тобі кілька слів поради, щоб ти не стратив своїх грошей, бо тебе мені шкода. Попри те, що люди будуть пити, треба також і тобі причинитися словом, щоби перемогти всяку добру науку між людьми. Це

ще замало, що вони пустять у тебе весь свій заробіток на напої. Коли побачиш, що люди будуть умовлятися до добрих цілей, до товариств, то не лінуйся, а піди між них, хоч і не просять; розговори, розбий їхню думку, нехай не будують нічого корисного між собою, бо це не тобі на руку! А коли вони нічого між собою цінного не зуміють сотворити, то це вода на твій млин. Тоді ти лише спроваджуй до свого складу якнайбільше трунків, а певно на них не втратиш. Я до того також спричиню праці. Ти лише тримайся свого плану, а гаманець твій повнісінький золота завжди буде.

Раджу тобі також, не зважай на те, що в людей хати бідні, може, і не один не має де й голови приклонити. Ти на це не дивися, дри їх до останньої копійки та будуй собі кам'яниці. Їхні діти нехай ідуть собі під чужі плоти тинятися, ти на це не дивися, ти пильнуй, щоби твоїм добре було. Щоправда, не думаю, аби з твоєї причини не поллялася річкою людська кров та не заблистіла сльоза в очах бідної опущеної жінки, але ти на це не звертай найменшої уваги, а просто-таки від її дітей останній кусок хліба відбирай.

Нарешті тішся, мій приятелю, спільнику і дораднику, що ти прийшов до такої гарної

думки, аби відкрити склад з напоями, а побачиш, що пияки останні копійки нестимуть до тебе за горілку, і коли не будуть мати грошей, щоб заплатити згори, то давай їм в кредит, бо в цей спосіб легше і приписати вдвоє чи втриє, як вартує його маєток. Через пияцтво вони втратять боязнь перед Богом, в їхніх серцях не буде любови справжньої і їм не допоможуть навіть найкращі поради, які б їм хто не давав. Їхні серця охолонуть до їхніх власних дітей, вони швидше дадуть тобі на горілку свій заробіток, ніж придбають дещо для своїх обдертих дітей. Зразу вони будуть слухати Євангелію, а нарешті позбудуться почуття до неї, їм обридне всяка святість і мораль. Тоді ми будемо тішитися обоє. Ти тим, що забереш від них весь їхній заробіток, а я тим, що їх діло буде задовільняти моє бажання, за котрим гонюся цілі віки. Закінчую лист із надією, що наша спілка буде безконечна і зробить найбільший поступ злих діл на всій землі.

Підписуюся – твій друг Люципер

ПРО АЛКОГОЛІЗМ

Одне з найбільших нещасть, які переслідують людей, є пияцтво. Пияцтво є спокусою для чоловіка, який не має досить сильної волі в собі, щоби тій спокусі противитися. Хто раз скуштує «трунків», тому дуже трудно від них остерегтися. Вони тягнуть до себе чоловіка мов магніт залізо і треба дуже сильної волі, щоби тій спокусі протистояти. А що алкоголь нищить людську волю, ломить її, то небезпечно покладатися на свої сили і краще такій спокусі не піддаватися. Для того треба нам поважніше застановитися над тим, звідки взялося пияцтво та як від нього врятувати наш народ.

Розказують, що сам чорт винайшов горілку; він мав навчити Ноя робити вино. Тим чортом, тим лихим духом, який привів стільки нещастя на людей, не був ніхто інший, як сам чоловік. Він винайшов собі сам горілку, він і продумував над тим, як би то покращити вибір міцних напоїв. Що ж це таке ті міцні алкогольні напої?

Алкоголь – це дуже сильний спирт. Він

утворюється при окисленні (ферментації) цукру, овочевих соків, меду, картоплі або зерна. Коли сік, витиснений зі свіжих овочів, поставимо в тепле місце, то він почне вже через кілька годин бродити (ферментувати) і в ньому утворюється алкоголь, який є дуже сильною отрутою. Подібно утворюється алкоголь при ферментації картоплі та зерна. Алкоголь можна утворювати також із гною.

Алкогольні напої є різні: є горілки – проста і штучна. Просту горілку (сивуху) робиться тим способом, що розводиться спирт водою; до того додають іноді відходи з виробництва спирту (фузи) – і тоді горілка є ще більшою отрутою, а несовісні шинкарі йдуть іноді ще на такий «промисел», що до горілки додають вапно і тютюн, щоб «краще пекла». Звичайно, що тоді шкодить не лише сама горілка, але й вапно та вимочений тютюн, що є зі свого боку отрутою. Проста горілка має 25-35% або й більше алкоголю. Штучні горілки (лікери, розоліси і т.п.) – це звичайна горілка, засолоджена цукровим розчином, або якимись іншими запашними солодкими субстанціями. Ром – це горілка з цукрової тростини, а коньяк одержується з винограду. Наші шинкарі вміють виробляти

«ром» з простої горілки, додавши до неї трохи рому для запаху.

Далі є такі алкогольні напої: мед для пиття, овочеві меди, вино, пиво. Мед до пиття виробляється так, що розчиняється мед водою і смажить. Опісля ту мішанину піддається ферментації. Овочеві меди робляться подібно: видушується з овочів сік, переварюється, а відтак ставиться в тепле місце, щоб переферментував. Вино – це овочевий мед з винограду (9-22% алкоголю), а пиво робиться з ячменю (солоду) з додатком хмелю. Пиво має ще порівняно найменше алкоголю в собі 2-8%, бо все ж таки, хто вип'є літру пива, то споживе 40 грам чистого алкоголю.

Для чого використовується алкоголь? Алкоголь використовується в промисловості в різних цілях, в основному для горіння, для виготовлення фарби, для політури і для консервування живого тіла перед гниттям, наприклад, у природничих музеях. У медицині алкоголь теж дуже розповсюджений; спирт вживається для виробництва екстрактів і есенцій (витягів) з рослин, для дезінфекції (очищення з огляду охорони перед занечищенням ран), а головне на стовчення і на ревматичні болі.

Коли алкоголь потрапляє в людське тіло, тоді він викликає у перші хвилини збудження, розкші, одур, – а даліше відбирає силу здорового мислення, виконання важких робіт, і нарешті валить з ніг, поки чоловік не протрезвіє.

Яку шкоду приносить вживання алкоголю людському організмові? Алкоголь має таку властивість, що дуже легко сполучається з водою, отже, коли потрапляє до людського тіла, то зразу витягає з тіла воду, яка в ньому є, і сполучається з нею; через це палить тіло, а ми це відчуваємо як «печія». Але так як все наше тіло складається з дуже ніжних плівок, то алкоголь нищить ці тканини. І так: палить плівку, якою вистелений рот; через це втрачає чоловік смак. Далі палить алкоголь усі ті плівки, якими вистелені стравоходи від губ аж до шлунку; а треба знати, що ті плівки є далеко делікатніші, ніж губна.

У шлунку розчиняє алкоголь шлунковий сік, необхідний для травлення: плівка шлунку грубіє і перестає виділяти шлунковий сік. З шлунку переходить алкоголь разом з поживою до крові, а з кров'ю розходитьсь по цілому тілі. Жили, що розносять кров, розширюються і вапніють. З кров'ю дістається алкоголь до серця, яке постійно качає кров, а

через це втримує чоловіка при житті. Коли до серця дістанеться отруєна кров, то серце само через це отруюється і не може як слід виконувати своє завдання. П'яниці страждають дуже часто на серцеві недуги, як хиби серця, недомикання клапана і затовщення серця; вони гинуть переважно від серцевого нападу.

Від алкоголю псується й печінка, яка має завдання чистити (фільтрувати) кров, поки вона дістанеться до серця; коли хвора печінка, то серце дістає нечисту кров. Нирки також терплять від алкоголю; між тими, що хворі на нирки, є найбільше п'яниць. Найстрашніші зміни викликає алкоголь у мозку. Мозок – це найважливіша і найніжніша частина людського тіла, бо мозком чоловік думає, мозок управляє цілим життям. Коли до мозку доходить отруйний алкоголь з кров'ю, то мозок отруюється і тим-то треба пояснити, що чоловік, як нап'ється, то перестає порядно думати, забуває де він є, втрачає волю, не вміє панувати над собою і стає подібний до скотини. Коли перебере міру, тоді йде спати, а після такого перепою кілька днів чується нездоровим (похмілля). Буває й таке, що хто сильно зап'є, той уже більше не пробудиться.

Від алкоголю терплять усі змисли чоловіка, так що п'яниця недобачає й стає приглу-

хуватим. Дуже розповсюджений є блуд, що алкоголь є добрий для зігрівання, що горілка гріє; це неправда, виявляється, що алкоголь навпаки відбирає тепло у людському тілі. То ж у великі морози найскорше замерзають ті, що випили для «зігріття», а подорожні, що відбувають виправи в зимні краї, оповідають, що ніколи не вживають ніяких алкогольних напоїв і що це одне додає їм сили, витримати всі невигоди такої подорожі.

З того всього виходить, що вживання міцних напоїв нищить ціле людське тіло. У такого п'яниці видно ось що:

- 1. Ті жилки (дуже тоненькі), що несуть кров у мозок, стають розширені, але їх стінки дуже тоненькі і можуть за найменшим натиском лопнути.*
- 2. Серце є велике, обросло жиром, крихке. Воно може навіть при малій напрузі лопнути.*
- 3. Печінка велика мов бохонець хліба, чорна, теж обросла салом.*
- 4. Нирки ж стиснені, малі, наче б засушені; через це вони не можуть пропускати сечі, а від того вода збирається в тілі і у людини пухнуть від тої води ноги.*

Щоденне вживання алкоголю, хоч би яке незначне і «мірне», є далеко шкідливіше, ніж одноразове вживання, а при тім веде воно до наглого, непоміркованого пияцтва. Прецінь усі наглі п'яниці пили спочатку лише «в міру».

Алкоголізм і злочини. Найбільше злочинів припадає в ті дні, коли люди мають найбільшу нагоду до пиття, то є по тижневих виплатах в суботу, неділю і понеділок, а найменше в четвер і п'ятницю, тоді, коли вже кожен після пиття витверезився. До злочинів, скоєних по-п'яному, належать: бійки, авантюри, навіть вбивства, злочини проти моральності тощо. Причиною того є брак волі, бо п'яний, хоч бачить, що робить не так, як треба, не має сили над собою запанувати. Коли б закрити всі шинки і корчми, то рівночасно можна би закрити дев'ять десятих усіх в'язниць.

Кримінальна статистика в Австрії показує, що половина злочинів, які стають перед судом, мають свою причину в пияцтві. Коли б не було пияцтва, то було би злочинів наполовину менше.

Алкоголізм і недуги. Від вживання алкоголю тіло стає слабше, проте має менше сили опиратися недугам. Через те п'яниці частіше

від тверезих хворіють на різні недуги, головне сухоти. А вже не дай Господи впиватися під час такої пошесті як холера. Ті, що п'ють горілку, найбільше наражаються на небезпеку зараження, бо їхній організм – отруєний горілкою – мало відпірний, а шлунок не може добре травити. Алкоголізм приносить з собою, крім недуг цілого тіла, також і душевні недуги, найстрашніші з усіх, які терплять люди. Є такі душевні недуги, на які хворіють лише п'яниці, наприклад, пияцьке божевілля; від нього лиш дуже рідко можна вилікуватись і то лише тоді, коли хворий зречеться всяких напоїв.

Алкоголізм і розумові здібності. Часте вживання алкоголю притупляє людський мозок і такий чоловік, хоч часом тверезий, уже не здатний до здорового думання, бо його мозок збовванів. Особливо на дитячий мозок діє алкоголь в п'ять разів сильніше, як на мозок здорового чоловіка.

Алкоголь, як пожива. Численні досліді вказали, що алкоголь сам собою не є ніякою поживою, а коли б ми хотіли насититися алкогольними напоями, то дуже зле на тім вийшли б, бо в них пожива є дуже дорога: в 10 літрах пива є стільки поживи, як в $\frac{1}{2}$ кілограмі хліба. Алкоголь не ситить, тільки придушує почуття голоду.

А що ті, які п'ють пиво, так «добре виглядають», – це наслідок того, що в них уся пожива перетворюється в жир. У такого грубенького панка є затовщене серце, він каліка і не здатний до ніякої праці. Крім того, грозить йому небезпека, що кожної хвили може його «шляк трафити».

Алкоголізм і смертність. Зі збільшенням вживання алкоголю збільшується і смертність населення. У Німеччині на 100 людей один гине просто від алкоголю. Між самовбивцями є 20% алкоголіків, або таких, що відбирають собі життя по-п'яному.

Алкоголізм і діти. Тільки здорові родичі можуть мати здорових дітей. Коли родичі п'яниці, отже, їхнє тіло не є здорове, то – природна річ – їхні діти не можуть бути здорові ні душею, ні тілом. Виявляється, що найбільший процент калік, хирляків, бортаків, тобто ідіотів, епілептиків тощо, – це все діти алкоголіків. Алкоголізм у родичів відбивається на дітях аж до четвертого покоління! Отже, хто вживає алкогольні напої, той тяжко кривдить не лише себе, але й своїх потомків до четвертого покоління!

Алкоголізм є причиною зубожіння широких верст робочого населення. Скільки-то заможних господарів, ремісників через пия-

цтво пішли з торбами, скільки то робітників стали жебраками, дідами!!! Це все ми дуже добре знаємо, а прецінь не вважаємо необхідним стати до боротьби з тією страшною язвою всього людства.

Алкоголізм є одною з підпор сучасного капіталістичного несправедливого ладу на світі. Бо фабрикантами алкогольних напоїв, власниками броварень, винниць, горалень є капіталісти, що збагачуються тою людською пристрастю і глупотою, а на їхній захист стає уся влада в державі і краю. Прецінь знаємо такі факти, що старости забороняють ширити тверезість серед населення!

Далі, з алкогольних напоїв має держава величезні доходи у вигляді посередніх податків, а ті доходи йдуть не на школи, шпиталі, будови доріг та інші цілі, які були б корисні робочому народові, а на військо, гармати, на те все, що підтримує пануючий лад, і не допускає до поправки тих несправедливих порядків.

Однак така думка є дуже фальшива. Коли б люди не пили, були б багатшими, а тоді могли б далеко більше податку платити від свого доходу. Друга річ, що доходи від горілки йдуть на гармати й військо, але через горілку вій-

сько стає щораз гірше, мізерніше, бо родичі-п'яниці не можуть здорового сина сплодити. Найкраще видно це при кожнім воєнкоматі, який великий процент є таких, що нездатні у війську служити.

Вкінці мусимо звернути увагу ще на ту обставину, що п'яниця не буде ніколи свідомим громадянином своєї держави, що вмів би пошанувати свою людську гідність, що вмів би в гідний спосіб домагатися прав, які йому зовсім слушно належаться. П'яниця не зробить революції, бо він не має ніякої ідеї; одинокою його ідеєю є трунок. Тому-то п'яне населення краю – це не люди, це худоба, що не вміє постояти за свої права. Такі люди ніколи не будуть стояти в ряді тих борців, що ведуть війну на життя й смерть зі своїми ворогами, що борються за кращу долю для себе і для своїх дітей. У ряді тих борців можуть стояти лише свідомі тверезі громадяни.

* * *

Горілка наймудрішого зробить найдурнішим і найсильнішого зуміє кинути в болото.

Уряд і алкоголь

Пишучи або розповідаючи про це або те, про горілку та про міцні напої взагалі, доходимо до того переконання, що більше лиха коїться між людьми через напої, ніж через щось інше. Бійки на зустрічах спричиняє, звичайно, горілка; втрата майна і здоров'я, – в цьому також їх причина; вона також веде до крадіжок, до прелюбодійства, і всякі інші причини бувають з пияцтва. Продаж голосів на виборах та підтримування всякої погані у політиці, у цьому горілка замащує очі перед світлом.

Отже, куди б ми не оглянулись, знаходимо те, що горілка є джерелом всього зла, вона втрата чести, моралі і всього розвитку всюди. Поглядаючи на це і прислухаючись нарисам проти пияцтва, наші люди стали на дорозі непорозуміння. Вони кажуть: тут участь проти пияцтва, ганьблять і карають за нього, а там знов дозволяють ставити горальні і пивоварні і дозволяється відкривати корчми і шинки кожному, хто лише корчму або шинок втримати може, і то як по містах, містечках, так і по селах.

Це правда. Але треба зважати, що ми люди – ми народ; між нами треба порядку, а

щоб його підтримати, треба немало грошей і ці гроші стягуються з народу. Замало тих грошей, що народ платить податки з землі, тому уряд пустив в рух горальні і пивоварні, щоб з цього мати мільйони, і з тебе, брате і сестро, існувати в який би то спосіб не було. Нам не треба говорити так, як багато не раз кажуть: коли є напої, то пити їх, та що без них ми обійтися не можемо. Є люди, що не п'ють міцних напоїв, і їм живеться з певністю краще, як тим, що п'ють.

Хто так швидко втрачає свою працю, як не той, що пиячить? Хто тратить честь? Хто кару платить за пияцтво, як не той, що п'є? Хто сидить в заперті? Чи не найбільше тих, що вживають алкоголь? Кого жандарми і поліція поличкують, як не п'яниць? В кого діти так негарно виховані, як не в тих, що п'ють? На кого чесні люди пальцями показують, як не на п'яниць? Алкоголізм – це марнота людськості, це причина зла, це джерело лиха! Наприклад, якби уряд заборонив алкоголь, цим зробив би людей тверезими, зменшив би сумні наслідки, що чиняться через пиятику. Але він цього не зробить, бо народ рветься до алкоголізму більше, ніж до свого власного добробуту – і

це дуже на руку зискати величезні доходи. Алкоголізм це для тебе, брате і сестро, сить. Це твій вбивця!

Щоб оминути цього страшного ворога, не треба питати: чому уряд не заборонить продаж алкоголю? Коли б ця верства людей, що піддається алкоголізмові, затримала для себе те майно, яке витрачає на пиятику, то яка користь була б уряду? Хіба не така сама як з тих, що тепер з тебе зискають і чи не все це одно уряду? Уряду тільки розходиться про те, щоб мати дохід, але чи це має нижча верства людей обдирати вищу та платити акциз уряду за алкоголь, чи вища нижчу і чи українці займуться рекламою, чи німці або поляки, – що уряду до цього? Уряду тільки доходу треба!

Питання, щоб усунути алкоголь, сягає дуже далеко і важке до розв'язання. Хіба що зрозумілим є те, що за рахунок алкоголю ширше-розумні люди збагачуються, а менш-розумні віддають за алкоголь своє кровне, та ще терплять на додаток нечесть в очах розумного світу. Правду кажучи, як дивляться на наших братів тут в Америці англійці або інші цивілізовані народи, що вміють все шанувати в порівнянні до наших

26

братів робітників-нуждарів, що не вміють оглядатися, як кажуть, на задні колеса, а витрачають свій заробіток і також славу і честь дорогої народности.

Ми не хочемо тут розписувати широко щодо вчинків нашого народу, які спричинює алкоголь, а зауважимо: чимало земель в старім краю опинилось в руках орендарів через пиятику, і навіть вигнало їх сюди на чужину. Сльози з очей котяться з жалю, поглядаючи на наш дорогий народ та його сучасне життя і поступок лихих дій через пиятику, і хочеться сказати, що власне через пиятику наш нарід слов'янський – нарід славний – вже втратив це чесне ім'я тут в Америці і, на жаль, невдовзі побачиш не одного з своїх братів з простертими руками за милостинею на кожному розі у кожному місті Америки. Ця воля, серед котрої вони гуляють, не думаючи замолоду, принесе їм певно жебрачу торбу. Не мине це необачних молодиків так, як не минає нікого смерть!

Багато людей кажуть, що вони не вживають міцних напоїв понад силу і не тратять багато своєї праці. Однак ми всюди бачимо, що хто п'є, того хоча б раз в житті алкоголь переможе, приведе до втрати його праці і до

нечести, що противиться людському званню в очах поважних людей світу.

Нарешті, скажемо, що народ зовсім обійшовся би без алкоголю навіть тоді, коли б алкоголь не призводив би людей до сумних наслідків, а то бачимо, що люди, котрі п'ють, мають великі втрати через пиятику, а проте зовсім не переймаються цією втратою. І невідомо, як цьому лихові запобігти, і чи братися стиха, чи грізно до усунення цього зла; та якою наукою виступати проти цього?

На нашу думку, залишається одна рада: створювати товариства тверезості і в цей спосіб гуртувати людей. Коли будуть вони при таких товариських зустрічах черпати науку і пізнавати свої блуди, перестануть ходити в корчми та шинки по своїй волі і ухиляться від пиятики. З прикрощів не треба пити міцних напоїв, а найкраще, щоб в журбі потішали одні других і заспокоювали турботні думки засмученої людини.

Такі товариства тверезості як також читальні та інші тверезі зібрання, повинні створюватися всюди. Вони не потребують великих вкладень, а користь від них неабияка. У нас, на жаль, якщо порівняти з дру-

гими народами, таких зібрань є дуже мало; надія на Бога і працю одиниць, що трудяться почасти в народі на його користь, з часом збільшиться і ціль для народного добра буде, бодай частково, досягнена. Тільки сміло берімся за діло на користь своєму народу і чим хто може принести користь, нехай приносить!

РОЗЛУКА З ЧАРКОЮ

Чарко! – Ми розлучаємось... Ми, котрі жили довгий час разом і були нерозлучні товариші. Ти знаєш, як я тебе любив, чарко, я любив тебе більше, як свою жінку і дітей своїх, а любив тебе над все у моїм житті. Я любив тебе так, як отець любить свою первородну дитину; як мати любить свою дитину у себе на руках. Моя любов була до тебе, чарко, більша, як до чогось іншого, більша, як доброго пастиря до свого стада; я любив тебе більше, як пильний учень любить свою книжку, ось так я тебе любив, чарко!

Моя любов була до тебе більшою, як артист має до свого образу. Я любив тебе більше всіх окрас світу, більше, як своє життя. Ти сама знаєш, що я любив тебе дуже. Щоби покинути

тебе, мене не перемогли просьби моїх приятелів, ані мого батька, ні благання моєї жінки, ні сльози моїх невинних дітей не відвернули мене від тебе; ти знаєш, що я тебе любив! Я думав, що і ти мене так любиш, як я тебе, чарко.

О, чарко, ти любиш мене, але не так як я тебе. Ти любиш мене, це правда, але так як кіт любить мишку, як сокіл любить слабу птицю, як вовк любить ягнятко і як диявол любить людські душі, так і ти мене любиш!

О, чарко, ти обіцяла дати мені здоров'я, а дала мені невиліковну хворобливість, висушила мою кров, обіцяла мені багатство, а одягнула мене у брудне та порване лахміття, пустила мене обдертим у світ на сміх добрим людям; ти обіцяла мені радість, але зробила мене нещасливим, як по вогню. Як маленька дитина по родичах, через тебе мушу плакати ціле моє життя; ти затримала мене вдома тоді, коли треба мені було бути чуйним і добрим, коли треба було робити для себе та родини; ти відводила мене від сну тоді, коли треба було мені іти спати.

О, чарко, чарко, що ти зробила зі мною? Я втратив через тебе все; втратив честь перед людьми, втратив маєток! Верни мені мій весе-

лий дім, верни мені моїх через тебе втрачених любих дітей; верни мені нещасну, з розбитим серцем, мою любу невинну жінку. Верни мені старого, сивого і передчасно померлого отця, котрому ти була через мене причиною смерти, котрого я через тебе поховав. Верни мені і матір мою, бо через пристрасть мою до тебе, вона померла. Верни мені мою успішну і блаженну працю, котра робила нашу родину щасливою. Ти її забрала, ти мене жебраком у світ пустила.

Я сотворив через тебе великий гріх перед Богом. Верни мені надію на страчену через тебе вітчизну небесну, від котрої я відступив. Візьми мою лису і поранену голову, візьми від мене нервову і пекучу гарячу жагу, котра мучить життя моє. Візьми від мене ту неспокоїну совість, відміни страшний її погляд на мене про вічний суд.

О, чарко, чи ти можеш відмінити справедливий присуд Всемогутнього і скрізь присутнього Бога, котрий сказав: «Ніякий п'яниця не ввійде до царства небесного»? Чи можеш вибавити мене від страшної кари Божої? Ні, чарко, ні! Ти не в силі зробити це. Ти лиш до гріха приводиш, а не до праведности.

Геть від мене, приятелько пекла! Геть від мене, приятелю беззаконня і Люцифера! Твоє місце приналежности в пеклі, котре приготоване дияволу і ангелам його.

Колись я тебе любив, а тепер ненавиджу тебе. Ти лиходійниця, ти приятелька зла, ти вбивця світу, ти нещастя людей, через тебе тюрми наповнені людьми, через тебе люди терплять; через тебе коїться лихо на світі.

Тепер ти для мене противна, як для диявола чесний, богобоязний чоловік. Я люблю мого Господа Бога, котрий визволив мене з твоїх ворожих сіток, бо сіть твоя – це сіть диявола. Прощай, чарко, тепер я свободний від тебе, бо вже з тобою розлучився на віки віків! Амінь.

Друга частина

МАТЮКИ

Одного разу Сократ звернувся до сором'язливого юнака, що стояв поряд з ним: «Скажи що-небудь, бо я тебе не бачу». Філософ підкреслив цим, що слова, сказані людиною, краще дозволяють зрозуміти і правильно оцінити її. Людина – це її слова

і вчинки. Як же можна дати оцінку людині, мова якої переповнена лихослів'ям?

Матюки мають коріння з далекого минулого. У давньоруських рукописах мат розглядається як межа бісівської поведінки.

Наприклад, один з матюків на букву «є», яке має слов'янське походження, переводиться як «проклинати». Людина, що вимовляє його, тим самим проклинає себе і оточуючих.

Слово, що починається на букву «х», в давньоруській мові означало волхва (чаклуна). Поеднання цієї букви і закінчення, що відповідає закінченню безлічі українських дієслів, – дія волхвів, яка була пов'язана з померлими предками, і цим вигуком на язичницьких ритуалах викликали душі померлих.

Слово, що починається з другої букви алфавіту і позначає жінку легкої поведінки, згадується в літописах, що дійшли до нас ще на бересті. І слово це, виявляється, не що інше, як ім'я демона, із яким з незапам'ятних часів з різних приводів «спілкувалися» наші язичницькі предки! Цей демон, як і всі інші, мав свою «спеціалізацію». Він був спочатку чоловічого роду, до його «обов'язку» вхо-

дило карати жінок, що провинилися, хворобою, яка в медицині називається «сказ матки», в психіатрії – істерія...

Всі без виключення слова російського мату мають те ж саме демонічне походження, це імена язичницьких богів, тобто бісів. Їх вимовляли, щоб покарати і налякати інших демонів.

Оскільки ті або інші представники нечистої сили зводяться до язичницьких богів, з найбільшою вірогідністю можна бачити в матірщині язичницькі заклинання. Матірщина пов'язана у слов'ян з функцією прокляття.

Звідки ж взявся «триповерховий» мат? Язичницькі жерці називали велику кількість імен інших демонів, щоб довести якомусь одному з них, що я, мовляв, знаю нечисть краще, ніж ти. Жерці закликали демонів з певною метою.

Що роблять люди сьогодні? Сьогодні вони вимовляють ці слова, автоматично закликаючи цих бісів у своє життя, на себе, своїх дітей і свій рід. Ціле покоління ставлять під прокляття просто так «для зв'язки слів».

Проклинаючи свій власний рід

Чому всі лайки в основному пов'язані саме з сексуальним життям людини? Саме сексуальне життя людини дано Богом, щоб продовжувати рід для народження нового життя. Так от, щоб зупинити життя, існують мати. Тому люди, які матюкаються, дуже швидко стають імпотентами або набувають урологічні захворювання.

Керівник білгородського Центру екологічного виживання і безпеки Г. Чеурін досвідченим шляхом довів, що мат впливає на чоловічу потенцію і жіночність. На думку ученого, часте вживання нецензурної лексики приводить чоловіків до безплідності, а організм жінки, що матюкається, перебудовується на чоловічий лад...

Якщо людина при викиданні негативної енергії згадує статеві органи, то це робить на них негативний вплив.

Мат вживають з метою виразити відверте зло, в якому є гнів і осквернення. Вони і виконують своє призначення, знищуючи розум, здоров'я і тих, що матюкаються, і тих, хто їх слухає, навіть просто випадкових перехожих.

Не вірите?

Цікаво, що буквально щороку наука знаходить все нові підтвердження негативної дії мату на людський організм. Дослідницька група учених під керівництвом доктора біологічних наук Н.В.Белявського довела, що кожне слово несе свій енергетичний заряд. Різні слова по-різному заряджені. У фізиці є позитивний і негативний заряд, так само є і в наших словах.

Мат йде із знаком мінус. Протягом кількох років учений і декілька його однодумців вели спостереження за двома групами людей. Перша складалася з тих, хто в розмовах не обходився без матів, а друга – принципово не використовувала в побуті «міцних», слів. І ось що показали результати. У тих, хто матюкався, дуже швидко з'являлися вікові зміни на клітинному рівні, які ведуть до смертельних хвороб.

В другій групі, навпаки, загальний стан організму був на 5, 10, а деколи і 15 років молодший за його офіційний вік. Слово може продовжити життя або може наблизити до старости, до смерті. У тих, хто матюкався, помітна явна деградація. Їх переслідують ста-

речі хвороби: склероз, загальна атрофія, серцева недостатність та інші захворювання.

Саме слово «лихослів'я» походить від слова «скверна», що по словнику В. Даля означає «мерзоту, гидоту, все мерзотне, осоружне...»

За даними учених-лінгвістів, матом в своєму повсякденному житті постійно користуються від половини до двох третин громадян Росії. Це офіційна статистика, яка, як відомо, не точна. Насправді матом постійно користуються, напевно, 90%, а періодично – решта 10%. І найстрашніше, що російськомовні переселенці переносять з собою лихослів'я в різні країни...

ЧИ Є ГРІХОМ КУРИТИ?

*Тютюн шкодить тілу, руйнує розум,
доводить до отупіння цілі нації.*

Оноре де Бальзак

Христофор Колумб відкрив Америку і побачив, як аборигени, пускаючи дим з рота і носа, спілкуються з демонами. Дуже швидко кадіння сатані розійшлося по всьому світі. У 1623 році Папа Урбан VIII видав указ, в якому

попереджував курців про відлучення від Церкви. У 1625 році султан Амурат IV страчував курців, а їх голови з люльками у роті виставляв напоказ. У Персії шах Аббас сплював живцем продавців разом із тютюном. В Росії патріарх Адріан у 1697 році відлучив від Церкви тютюнового монополіста разом із родиною і прокляв весь його рід навіки.

Всі курці після смерти терплять страшні муки за те, що кадили сатані та вбивали своє тіло, вкорочували свій вік і змарнували найбільший дар Божий – життя. Господь за добро нагороджує, а за зло карає.

«Неодноразово мій сусід просив мене кинути курити і переконував, що то є гріх. А я йому кажу, що перечитав усю Біблію і там ніде такого не пише. Отже, якщо куріння є гріхом, то нехай мене паралізує... Через місяць, в січні 2004 року, мені паралізувало праву сторону тіла і відняло мову.

Бог покарав мене за те, що я Його спокушав і нищив своє здоров'я. Я почав щиро молитися до Ісуса Христа, просити в Нього прощення і благав заступництва Матері Божої. Через три тижні мені стало легше. Я щиро висповідався за свої гріхи і визнаю,

що куріння – тяжкий гріх. Десятому, мільйонному заказу, щоб цього не робив. Життя дається тільки один раз і від того, як його проживеш буде залежати наша вічність...»

Р.К., 1963 р.н.

А ДЕ БУДЕ ТВОЯ ДУША?

У Бельгії 1604 року жило двоє студентів, які замість того, щоб освоювати науки, пиячили і вели розпусне життя. Якось, зазвичай, пішли до публічного дому; один із них, Річард, за якийсь час повернувся, а інший затримався. Засинаючи, Річард згадав собі, що не відмовив три Богородице Діво, як це робив щодня. Але, хоч був зморений сном і цілком не готовий до молитви, все-таки переміг себе і відмовив молитву, хоч і без набожності і напівсонний. Відтак приліг і заснув; невдовзі почув гвалтовний стук у двері і за хвилю побачив перед собою якусь огидну постать, яка увійшла до світлиці, не відчиняючи дверей. То був його приятель. Хто ти? – запитав. – Не пригадуєш мене? – почув від колеги. Але ж ти так змінився... Виглядаєш, як сатана! – О, я нещасний! – простогнав він, – мене засуджено. – Як це? – Коли я виходив

з того будинку, на мене напав сатана і задушив мене. Моє тіло лежить на вулиці, а душа занурена в пекло. Те саме і тебе очікувало, але Пресвята Діва випросила тобі життя за ту малу набожність, яку ти практикував на її честь. Будеш щасливий, коли скористаєш цією пересторогою, яку тобі пересилає через мене Пресвята Мати.

Після цих слів засуджений розгорнув плащ, показав вогонь і змію, що мучили його, і тут же зник. Юнак вибухнув плачем, упав обличчям до землі, щоб подякувати своїй Спасительці; роздумуючи над тим, як змінити своє життя, почув ранішній дзвін у францисканському монастирі. Бог мене кличе, щоб я покутував, – сказав сам до себе. Тут же пішов у монастир і попросив, щоб його прийняли. Монахи спочатку не погоджувалися, бо знали його добре, але він з плачем розповів їм про той випадок. Два монахи негайно покинули стіни монастиря і пішли на вказану вулицю. Вони знайшли там почорнілий, як вугілля, труп нещасного грішника. Опісля Річарда прийняли до монастиря, і він розпочав побожне життя, а згодом поїхав з місією до Індії, потім до Японії, де мав щастя і ласку бути спаленим як мученик за віру. Отець

Річард від св. Анни загинув 10 вересня 1622 року у м. Нагасакі в Японії. У 1867 року Папа Пій IX зачислив його до числа блаженних.

СТРАШНО ВПАСТИ В РУКИ БОГА ЖИВОГО!

У 1882 р. в Парижі помер знаменитий професор університету Раймонд Діокерс. Домовину поклали у просторому залі біля храму. Великий натовп оточував тіло померлого. Раптом під час панахиди залунав гробовий голос: «Я осуджений справедливим Божим вироком!» Всі кинулися до труни, але покійний лежав нерухомо. Продовжили панахиду. Тоді небіжчик підвівся на очах усіх і ще голосніше вигукнув: «Я осуджений!» – і ліг у труну. Жах охопив присутніх. Лікарі ще раз оглянули труп і визнали факт закріплення. Відправу відклали на другий день. Збігся увесь Париж. І все повторилось. Небіжчик підвівся і голосом, від якого всім перехопило подих, закричав: «Я осуджений!» – і впав нерухомо. За наказом єпископа мерця вивезли на міське звалище.

Страшно впасти в руки Бога живого! (Євр 10:31) і яка користь людині, коли здо-

буде увесь світ, але занапастить власну душу (Мт 16:26). Призначено людям раз умерти, і потім суд (Євр 9:27) для тих, які не увірували в правду, але яким подобалась несправедливість (2Сл 2:12). Бо коли Бог не пощадив ангелів, що були согрешили, але кинув у пекло й запроторив їх у темну безодню (2Пт 2:4), то грішників спалить вогнем негасним (Мт 3:12). Дим мук їхніх на віки вічні здійсмається (Од 14:11), черв'як їхній не помре, вогонь їхній не погасне (Іс 66:24). Там буде плач і скрегіт зубів. Багато-бо покликаних, але мало вибраних (Мт 22:13).

У Перу молода індіанка Кароліна жила в розпусті і по-святотатськи сповідалася. Крім того, у лихому товаристві насміхалася зі священика, який хотів її добре висповідати. Незабаром смертельно захворіла і про святотатство розповіла іншій служниці та господині маєтку. Та покликала священика, однак хвора все сказане заперечила. Коли священик показав їй Розп'яття, вона закричала: «Візьміть від мене геть того Христа, я його вже не потребую!» – і відвернулася до стіни. По смерті її обличчя набрало страшного вигляду, а тіло так смерділо, що покійну винесли з будинку. Тоді кінь, який раніше

був лагідний, вирвався зі стайні і почав кусати всіх. Собаки жахливо вили. Якась невидима сила кидала цеглу і каміння, біла і копала служниць, а ту, яка чула про святотатство, щось повалило і по всьому будинку волочило за ноги.

Збіглося ціле місто і всі побачили, як покійна піднялася з труни, розплющила очі і страшним поглядом дивилась на присутніх. Хлопчик господині почав кричати, що Кароліна його дусить. Священик приклав святі мощі до шиї дитини і той заспокоївся. Після похорону покійна з'явилась служницям в жахливому полум'ї і закричала: «З Божого наказу приходжу з пекла сказати вам, що я покарана за мої нечисті гріхи, затаювані на сповідях, щоб з моєї кари і муки інші навчилися уникати гріха і святокрадської сповіді».

Ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні чужоложники, ні розгнуздані, ні мужоложники, ні злодії, ні зажерливі, ні п'яниці, ні злоріки, ні грабіжники Царства Божого не наслідять (ІКр 6:9). Господь Вседержитель скарає їх у день суду, наśle вогонь і черву на їхнє тіло, і вони плакатимуть у муках повіки (Юдит 16:17). Боязливих же і безвірних, і мерзких, і вбійників, і розпусників, і чарів-

ників, і ідолопоклонників – призначення їхнє в озері, що горить огнем і сіркою. То смерть друга (Од 21:8). Ліпше тобі ввійти в життя одноруким чи кульгавим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкиненим у вогонь вічний (Мт 18:8). Будьте тверезі і чуйте. Противник ваш, диявол, ходить навколо вас, як лев ревучий, шукаючи, кого б пожерти (Іпт 5:8).

Слуга Божа Йосифа Менендез (1890-1923 р.р.) принесла себе в жертву за спасіння грішників. Понад 100 разів! за Божим допустом вона сходила до пекельної безодні. «Я відчувала, як мені пробували вирвати язик і божеволіла від цього болю. Очі хотіли вискочити назовні, напевно, від вогню, який так жахливо палить! Огидний та їдкий запах проникає усюди, відчувається гнилизна людського тіла, котре горить разом з сіркою і смолою. Все, що пишу, – це лише тінь від того, що терпить душа, бо неможливо словами відтворити пекельні муки».

Те ж саме пережила св. Тереза Велика: «Найжахливіше було розуміти, що ці терпіння будуть без кінця і полегшення. В пеклі муки тіла є нічим у порівнянні до мук душі. Коли описую про це, а минуло 6 років, так

само воно діє на мене, що з жаху кров стигне в жилах!» Всередині землі, де знаходиться пекло, існує лише темний, понурий, наповнений димом вогонь (св. Тома з Аквіну). Безбожників, які знехтували святими законами, скидають до пекла, з якого вже ніколи не вийдуть, де вони зноситимуть страшні й вічні муки (Сократ). Диявола, що зводив їх, повержено в озеро вогню і сірки, де і звір, і лжепророк мучитимуться день і ніч на віки вічні (Од 20:10). Земля під ними розступилася... і провалилися вони й усе, що було в них живими в Шеол (Чис 16:31, 33) в країну смертельної тіні та безладу, де світло, немов п'тьма (Іов 10:22). Хто з нас буде спроможний жити біля полум'я вічного? (Іс 33:14).

В Японії св. Франко Ксаверій воскресив дівчину, яка сказала: «Він вирвав мене з рук гидких катів, які хотіли кинути мене у великий вогонь». Це чудо сталося на очах її заможного батька і багатьох свідків, які після цього прийняли християнство. Однак на світі є нещасні люди, для яких, хоча б і хто воскрес з мертвих, не повірять (Як 16:19-31). Таким треба потримати руку над запаленою свічкою хоча б п'ять хвилин. Свічка – не пекло, а як пече. Рука – не ціла людина, а годі

втримати кілька секунд. А п'ять хвилин – це ще не вічність. Бути святим – це врятуватися від пекла.

Казати в одному і тому ж значенні, що вічне життя буде без кінця, а кара вічна буде мати кінець – є нерозумно; і якщо б ти за Христа був живцем спалений, та коли свідомо перебуваєш поза Церквою, то підеш до пекла (св. Августин). Вавилонський вогонь у печі не завдав ніякої шкоди трьом юнакам (Дан 3:92), а в пеклі вогонь буде мучити вічно, але не спалювати.

Безбожники вчать, що Христос не є Бог і пекла нема, а рай збудують на землі. За цю сатанинську науку вони замордували понад 100 млн. людей! Сьогодні це саме вчать і роблять їхні діти, але хитріше і більш модерно. При кінці світу ангели вийдуть і відділять злих від праведних і кинуть їх до вогненної печі (Мт 13:49). Ідіть від мене геть, прокляті, у вогонь вічний, приготований дияволові й ангелам його. І підуть ті на вічну муку (Мт 25:41, 46). Сонце світить до часу, а пекло буде вічне! Хто має розум – хай думає, бо в пеклі черв'як їхній не вмирає і вогонь не вгасає (Мк 9:48).

Дорога Людино, Ісус Христос три години

конав на хресті і молився, щоб тебе врятувати від пекла. Яким життям віддячуєш Йому за це?

«Клянусь, як от живу я, – слово Господа Бога, – я не бажаю смерті грішника; бажаю, щоб він відвернувся від своєї поведінки і жив» (Єз 33:11).

* * *

Диво-дивне! Молимося і уявляємо Бога, який чує нас, а коли грішимо, то думаємо, що Він не бачить нас.

* * *

Уникай злого, чини добро, шукай спокою і прямуй до нього (Пс 33:15).

* * *

Будь любий Господеві і Він сповнить бажання серця твого (Пс 36:4).

МОЛИТВА ДЛЯ ПРОСВІТЛЕННЯ РОЗУМУ

(можна молитися за себе, або за іншу особу)

Боже Господа нашого Ісуса Христа, Отче слави, дай мені (...) Духа мудрости та об'явлення, щоб Тебе добре спізнати; щоб Ти просвітив очі мого (...) серця, аби я (...) зрозумів до якої надії Ти мене (...) кличеш, яке то багатство славної спадщини між святими і яка безмірна велич Твоєї сили для мене (...), що повірив, за діянням могутности Твоєї сили, яку Ти здійснив у Христі, коли воскресив Його з мертвих і посадовив на небі праворуч Себе (Еф 1:16-20).

Ось чому я згинаю свої коліна перед Тобою, Отче, від Якого бере ім'я все отцівство на небі й на землі; щоб Ти дав мені (...) за багатством Своєї слави скріпитись у силі через Твого Духа, на зростання внутрішньої людини, і щоб Христос вірою оселився у серці моєму (...), а закорінений і утверджений в любові я (...) спромігся зрозуміти з усіма святими, яка її ширина, довжина, висота і глибина, і спізнати оту любов Христову, що перевищує всяке уявлення, і таким чином сповнитись усякою Божою повнотою (Еф 3:14-19).